

והגברים

תם לסיולים. בעיני היידיים מאותם הימים נראתה דליה כנערה טובה, אבל מזורה. "היו לה כל מיני שגעונות" סיפר השבוע אחד מאותם יידיים, "פעם לפני הבחינות, היא אמרה לי שיש לה בחדר שני בקבוקי קוניאק והזמינה אותנו לחסל אותם". בעיני הצעיר ריס בני גילה נראתה העובדה שחברתם מחזיקה בחדר קוניאק, כדבר מוזר ויוצא דופן. "לפעמים היו לה רעיונות מטורפים" נזכר השבוע אחד מחבריה, "היא הציעה פעם ל כמה חברים להסתלק בלילה מהמוסד, ללכת ברגל עד שפת-הים ולעשות שם קומיץ". מלבד להיטותה למעשי קונדס מכוג זה, התפרסמה דליה בין תלמידי המוסד כאלופת הבריחות. היא נהגה להסתלק מהדושים לעי תים קרובות, לשוב רק כעבור ימים אחדים. לאלה שהתעניינו, סיפרה כי הלכה לבקר קרובי משפחה בתל-אביב.

היא בחרה בחדר צדדי ביותר בשורת-ה- חדרים, שבה התגוררו חברותיה. היות זה חדר צר, ששימש קודם לכן מחסן, הועמד לרשותה רק לאחר שהצליחה לשכנע את מחנכיה כי היא רוצה לחיות לבד, וכי אינה שוכלת את חברתן של שאר החניכות. היא נהגה להסתגר בחדרה הצר והחשוך-למחצה, יצאה ממנו רק כדי ללכת לכיתה או לחדר האוכל.

★ ★ ★

בזרה בחדר צר

שחזרה להרסים, שוב לא היתה דליה שכטר אותה צעירה מתבודדת שסירבה לראות פני איש. היא התרחקה, אומנם, מ חברת בנות-גילה, אבל היא חיפשה את חברי רתם של הנערים, שיופיה המיוחד משך אותם אליה.

היא הירבתה לצאת בחברת נערים בני גילה, אולם היחסים לא הרגו, בתקופה זו, מיחסים רגילים של צעירים בגיל זה. המשבר הנוסף בחייה התגלה בסוף הכיתה השביעית. הנערה הפיקחית לא הצליחה לעמוד בבחינות המעבר אל השמינית, נשארה באותה כיתה. תקופה ארוכה לא יכלה דליה להשלים עם עובדה זו. היא הייתה פיקחית מהרבה בנות כיתה, שלטה היטב באנגלית וברוסית, אולם סירה את היד המכוננת. אפילו אביה, מתרגם נודע, ודודה, המפקח על לימודי האנגלית מטעם משרד-החינוך, לא יכלו לעזור לה מרחוק.

היא חזרה אל החדר צר-המידות, חסר ה- אור והאוויר, הסתגרה בו מרבית שעות ה- יום, אבל שיתפה עצמה בחיי החברה של ה- מוסד. לא במשך הזמן גילתה דליה בעצמה תכונות חיוביות.

יופיה הוציא לה מוניטין בקרב הבנים. היא הייתה התלמידה המצטיינת בשעורי ה- התעמלות, הוכרה כספורטאית מעולה. מאמה הפסנתרנית, לאה שכטר, ירשה דליה את הנטיה לצלילים, הפליאה בניגונה בחליל. צדדים אלה כאישיותה של דליה השיבו לה מעט את הביטחון-העצמי, אולם במשך הזמן גילתה היפספיה הבלבולית כי חניכי המוסד מהמין השני מתעניינים בתכונות ש- נות, שאינן קשורות באישיותה דווקא.

★ ★ ★

תחליף לדמותו של האב

ספורטאית מצטיינת התגאתה בנופה המחוספס, שנאה רק להיזכר כי בני ה- מין השני מעיפים על מבטים שאינם על טה- רת הספורט. עובדה זו החזירה אותה אל עולמה המבודד. כבר בגיל זה קבעה הצעיר לה כי "כל הגברים אותו דבר", לא נמנעה מלהצהיר על פני יידיה המעטים.

אולם ההתרחקות מבני המוסד גרדה אח- ריה הקרבות יתרה אל יידיים אחרים: חילל בסיס צבאי סמוך לנתניה, שבאו לבקרה לה- עיתים מוזמנות. בצעירים המבוגרים מבנה בכמה שנים מצאה דליה תחליף מסוים ל- דמותו של האב, שהוא דמות כה חיונית ל- נערה בגיל זה. היא התיידדה עם החיילים, שהתה עימם שעות ארוכות, גרמה לשפע של רינונים מאחורי הגב.

אחד המיכחנים הגדולים בחייה של דליה הגיע באמצע הכיתה השמינית. המוסד ה- תיכונני של הדסים אינו מאפשר לכל תל- מידי לגשת לבחינות הבגרות, משאיר זכות זו בידי המצטיינים בלבד.

הצעירה שנשלחה שנה לפני כן במעבר מהשביעית אל השמינית, ניסתה להיכלל ב- רשימת הניגשים לבחינות הבגרות. שקדה על לימודיה ימים ולילות, אבל מלבד מקי- צעות בודדות, לא יכלה להשיג את הרמה הנאותה, נאלצה להסתפק בגישה לבחינות הגמר, שאינן מקנות את תעודת-הבגרות ה- נכספת.

רק בחודשים האחרונים לשהותה במוסד הצליחה דליה לרקום יחסים עם בני גילה. היא התיידדה עם כמה נערים, יצאה בחבר-

האם החורגת
נישאה ליוסף שכטר כשדל- ית היתה עדיין ילדה. דליה נטרה לאשת אביה שינאה עזה, האשימה אותה במצבה

צעירים, שגדלו מחוץ לבית, נקלטים בדרך כלל היטב בשורות הצבא. אבל דליה שכטר, שלא נקלטה בשום מסגרת, לא נקלטה גם בשורות צה"ל. היא לא היתה חילת מפירת משמורת, אבל התנהגותה המזורה לא נעלמה מעיני מפקדיה.

הצעירה, שנהגה עד אז לחיות בבדידות, בתוך עולם סגור ומסווג, לא יכלה להש- לים עם חיי-הצוות שכתבה עליה המסגרת הצבאית. היא פנתה לרופא צבאי, התלוננה על דיכאון נפשי. הרופא גילה הבנה למצבה, המליץ לשלוח אותה ליחידת של"ת, בישוב- ספר, אבל דליה לא נקלטה גם במסגרת זו. היא פנתה שוב לרופא הצבאי.

הוועדה הרפואית, שבדקה את דליה, הש- תכנעה כי הצעירה אינה יכולה להיקלט ב- שום מסגרת צבאית. צוות הרופאים המליץ על שיחורה המיידית.

★ ★ ★

החיים בעולם-הבא

היה חזרה העירה. בתל-אביב הגדולה לא הכירה כמעט איש. היא חיפשה חברי רה. ניסתה למצוא יידיים. אבל איש, מלבד גברים מזדקנים, לא גילה עניין בצעירה ה- מושכת.

בפעם הראשונה בחייה עשתה דליה צעד, שבא מיוזמתה ומתוך רצונה החופשי: היא החליטה להקיש את זמנה לקאריירה ספור- טיבית, נרשמה לכונן וינגייט בנתניה.

דליה שכטר

שיר המפורסמת. היא דיברה איתי הר- בה על נושא זה, נזכר השבוע גסי. "היא סיפרה שניסתה כבר להתאבד, והתחרטה". גבר נוסף שפגשה הוציא מראשה של דליה את רעיון ההתאבדות. כמו רוב היכרו- יותיה האחרונות, היה גם הגיטאריסט הצעיר תייר. הבלגי יפה-התואר לא ניסה להוליך אותה שולל, סיפר לה כי ארוסתו ממתינה לשובו. אבל דליה השתעשה כנראה ב- רעיון להשאיר אותו אצלה. היא נראתה תכופות בחברתו, ליוותה אותו בכל הופעו- תיו במועדוני-הלילה. אבל גם הבלגי, כמו כל האחרים, נעלם יום אחד מבלי לריפור.

★ ★ ★

פורצים ופרוצות

החודשים האחרונים הרבתה דליה ל- היראות בכסית. היא ישבה תחילה לבד, שקועה בעצמה. שם גילו אותה כמה מאנשי העולם התחתון, שהפכו את כסית למקום מושבם הקבוע. הצעירה, שסרבה להסכים פנים לאיש, התחברה דווקא אל אותם צעירי רים, נראתה תכופות ליד שולחנם של פור- צים, כשהיא מנהלת עימם שיחה עירנית.

"העולם התחתון הוא בעצם העולם העליון ביותר", נהגה דליה לומר, "הפורצים והגנ- בים הם האנשים ההגונים והטובים ביותר שהכרתי". מכריה המעטים התפלאו לא פעם כשראו אותה יושבת בחברת פרוצות, או מחליפה רשמים עם פרלה ניזרי המפורסמת, נערתו של אלי בולקין. אבל דליה לא הת- ביישה להיראות בחברת פרוצות. הן הבחור רות הכי טובות שהכרתי, נהגה להסביר.

החברים החדשים השפיעו עליה לרדת ל- אילה, לחפש עבודה כמארחת באחד ממועד- דוני-הלילה. אהבתה לתייר צעיר החזירה אותה לתל-אביב, ונסיעתו הפתאומית הביאה אותה אל מועדון-הלילה תל-אביבי, שבו ניס- תה את מזלה בתור מארחת. אבל דליה לא החזיקה מעמד במקצוע החדש. לאחר שלקוח עשיר הירבה להזמין לה ויסקי, השתכרה דליה, הקיאה וערכה סצינה באמצע ההופעה. היא פוטרה במקום.

מיואשת ואובדת-עצות חזרה אל החברה המסוקפקת של הפורצים והפרוצות, המשיכה להרהר בקול רם על רצונה להתאבד. "מי שמדבר על התאבדותות — לעולם לא יעשה", זאת, נהגו מכריה להרגיע את עצמם, למי רות שדליה סיפרה להם על שני מיקרים בהם התחרטה רק ברגע האחרון.